

ΕΚΑΡΤΟΤΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

Υπεσχόμεν ἐν τῷ προγράμματι ὅτι τὸ ΑΣΤΥ θ' ἀνα-
πληροῖ ἐν μέρει τὴν ἐλλείψιν εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος
καὶ τὴν ὑπόσχασίν μας ἐκτελοῦμεν σήμερον παραθέτοντες ἐκ-
τός τῆς εἰκόνης τοῦ ἀποθανόντος ἄρτι ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ
Ἀθαν. Πετιμεζᾶ καὶ τὰς τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Σκαρλάτου
Σούτσου καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ναυτικῆς ἡμῶν μοίρας ὑπο-
ναυάρχου κ. Μιλτιάδου Κανάρη.

Ὁ ἀντιστράτηγος ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ εἶνε ὁ πρεσβύτατος Ἰσως
τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν γεννηθεὶς ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τὸ 1807 καὶ ἄγων νῦν τὸ 1880-
μηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν
Γερμανίᾳ, εἶτα τὰ στρατιωτικὰ ἐν Μονάχῳ. Ἀξιωματικὸς ἐν τῷ βαυα-
ρικῷ στρατῷ κατέβηκε εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν Βαυαρῶν ἐν ἔτει 1830,
ἐκτοτε δὲ ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ ἀνελθὼν μέχρι τοῦ
ἀνωτάτου ἐν αὐτῷ βαθμοῦ, ἀπονειμθέντος αὐτῷ μετὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ
Σωτήρος μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας. Ὁ κ. Σούτσος διώκει τὸν ἐλ-
ληνικὸν στρατὸν κατὰ τὴν διάβασιν τῶν συνόρων ἐν ἔτει 1878 καὶ κατὰ τὴν
κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτις ἐν ἔτει 1881, αὐτὸς δὲ καὶ πάλιν
μετ' ὅλην τὴν προδεδειγμένην αὐτοῦ ἡλικίαν μέλλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ
ὀδηγήσῃ τὸν ἡμετέρον στρατὸν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

Ὁ κ. Σούτσος ἐ χρημάτισεν ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως Ὀθωνος καὶ Αδ-
λάρχης τοῦ βασιλέως Γεωργίου, βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐπὶ ἀρκατὰς περιόδους
καὶ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΥΝΕΔΡΙΑΞΙΕ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν).

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεῖται τῇ 3ῃ μ. μ. Ἐνεκα τοῦ κρισίμου
τῶν περιστάσεων τίθεται ἁμέσως εἰς ἐπιστράτευσιν ἡ προε-
δρεία. Καταλαμβάνει δὲ αὐτὴν μετὰ δεινὸν ἀγῶνα ὁ κ.
Καλλιφρονᾶς, ὅστις διατάσσει εὐθὺς νὰ ἐπέλθῃ ἡ σιχία εἰς
τὸ πέριξ.

Ὁ κ. πρόεδρος. Κύριοι βουλευταὶ! Συνεπεία τῶν νεω-
τέρων εἰδήσεων καὶ τῶν σοβαρῶν σκέψεων, αἵτινες μᾶς ἐπι-
βάλλονται ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἡ συνεδρίασις θέλει γείνῃ
μυστική. (Χειροκροτήματα ἐκ τῶν ἀκροατηρίων οὐδόλως
μετακινουμένων ἀπὸ τῆς θέσεώς των).

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Ὁ ὑποναύαρχος ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΙΗΣ υἱὸς τοῦ ἥρωος τῶν Ψαρ-
ρῶν φέρει ἐπαφίως τὸ ὄνομα ὅπερ ἔλαβεν ὁ πατήρ του. Ἐγεννήθη τὸ μεσο-
νύκτιον τῆς 22 πρὸς τὴν 23 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1822, δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν
ὥραν καθ' ἣν ὁ πατήρ του ἐπυρπόλει τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα τιμωρὸν τοὺς
ἐναγίους τῆς Χίου σφαγείς. Ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας ὡσπράνθη τὸν καπνὸν τῆς
πυρίτιδος δεῖντι ὁ πατήρ του συμπαρελαβὼν αὐτὸν τὸ 1829 ἐπὶ τῆς κορβέτας
Σπέτσαι εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κρήτης. Ἐνδεκαετὴς ἀπεστάλη εἰς Γερμα-
νίαν ὅπου ἐσπούδασε τὰ στρατιωτικὰ ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Μονάχου. Τὸ 1842
ἐγένετο ἀνθυποπλοίαρχος καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπέμπεθ' εἰς Τουλὼνα διὰ νὰ
ἐκπαιδευθῇ τὰ ναυτικά. Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα ὑπηρετήσας εἰς τὸ πολεμι-
κὸν ναυτικὸν ἀπὸ τοῦ 1847 βαθμηδὸν προαχθεὶς. Ἐνεργὸν μέρος σχῶν ἐπὶ
τῆς Μεταπολιτεύσεως ἐξελέγη πληρεξούσιος Σύρου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει,
διετέλεσε δὲ κατόπιν καὶ βουλευτὴς Ν. Ψαρρῶν καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν
κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Τρεῖς ἐ χρημάτισεν ἀρχηγὸς μοίρας, κατὰ τὴν προ-
τελευταίαν δὲ αὐτοῦ ἀρχηγίαν ἀπεστάλη εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τὰς ἡμέρας
τῶν σφαγῶν καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, προστατεύσας τελεσφόρως τὴν ζωὴν καὶ τὰ
συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ὁμοεικῶν, καὶ γινόμενος ἄξις διὰ τῆς διαγωγῆς του
τῶν συγχωρητῶν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Προήχθη εἰς ὑποναύαρχον
ἐσχάτως μετὰ τὴν αἰσίαν μεταφορὰν τῆς πλωτῆς δεξαμενῆς ἐκ Τουλῶνος
θεωρηθεῖσαν δικαίως ὡς ἀληθὴς ναυτικὸν κατόρθωμα. Εἰς τὸν ὑποναύαρχον
Κανάρην θ' ἀνατεθῇ ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν περιπτώσει
πολέμου καὶ τὸ ἔθνος μετὰ πεποιθήσεως ἀποστέλλει εἰς τὸν γενναῖον Ψαρρι-
νὸν μὲ τὴν βεβαίαν υπερήφανον ἐλπίδα ὅτι μέλλει νὰ συνεχίσῃ εἰς τοὺς κατὰ
θάλασσαν ἀγῶνας τὰς εὐλαεῖς παραδόσεις τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀρ-
χεται λαλῶν.

— Κύριοι, βεβαίως δὲν περιμένετε ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς ἐκθέσω
τὴν ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἀπροσδοκῆτων συμ-
βάντων ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν. Τὸ πραξικόπημα τῶν Βουλ-
γάρων κατασχίσαν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἐπέβαλεν ἡμῖν
νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ παντὸς τρόπον πρὸς περιφρούρησιν τῶν
δικαιωμάτων μας. . . .

Τρικούπης. Μᾶς ἐπέβαλε νὰ μὴ ἐνεργήσωμεν, εἰμὴ
ὕπολογίζοντες καταλλήλως τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον. . . .

Μία φωνή (ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων) Ἡ-
μεῖς ἐκηρύχθημεν πρὸ πολλοῦ ὑπὲρ τοῦ πολέμου τέλους πάντων!

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς. Ἐπέβαλεν ἡμῖν, λέγω, νὰ μὴ
ἐνεργήσωμεν. . . .